

„LATWIJAS KAREIWJA“

SWEHTDEENAS PEELIKUMS.

№ 30.

Sestdeen, 18. nowembrī

1922. g.

Wiktorā Eglīča

R i g a.

Tā kā mehs, neweens wehl diihwojs
Nebuhs tehwu semē ūstājā:
Sars mans latwojs wīlu brihwojs,
Wīls lai plauktī kā daba maijā.

Sajuhtma un juhtu kwehle
Lai kā saule uimodina.
Nahwes grehku tumšā spēkle
Dihwibā lai eekwehlina.

Abioluti brihwās domas
Lai mums ļauj bei eskeem lidot,
Wekt lihdi galam tuhktostā lomas,
Ķaut tik moiru dirklem widot.

Wīls, kas leels un ūschaufigs lizees,
Nahk ar pašaus leelmu wertmi,

Sadtuhktostā neapnizees,
Dibinat ūdie jaunu twerimi.

Zihnas Zeifs ar Prometeju,
Don Schuans nahk Faultam rados.
Wahzis Don Kichota ūesu
Sentsichu brunas tautai a'dos.

Riga, ļauti aklā Riga
Dihwa truhktas, twihkt un ūmāda,
Sārā brihwa, patwaliga
Weelos ūlitas tautas gāda.

Seemēmetropolei reetot,
Ķauna ūwaigine ūlehkufi;
Sārā bitem dukkt un spēetot
Riga wahrtus atwehruļi.

Edgara Poe

Selta wabole.

(Beigas.)

„Es atkal ūsildiju pergamentu pee augstākas
temperaturās. Netās neparahdijās, un es no-
domāju, ka netirumu ūhrtā ūf pergamenta nelauj
ūafneegt wehļamos rezultatus. Ūhdeni pergamen-
tu ūsmanigi nomāsgājis, es eeliku to ūfahrda
ūastroli ar mirona galwu ūf apāūūu, un noliku
trauku ūf ogļu plihthes. Pehz dāūchām minutem
trauks nokarūa. Es ūsnehmu no wina lapu un,
ūew par neapraūstamu preeku, eeraudūiju dāūchās
weetās plankumus, kuri atgahdināja rindā ūarā-
ūituz ūiparus. Es eeliku pergamentu atpaūat
ūastroli un patureju wīnu wehl dāūchās minutes
ūf uguns. Ūsnehmis lapu, es eeraudūiju ūf wī-
nās to, to juhs tuhlin redsefet.“

ūaūildijis pergamentu, Legrandš eedewa to
man. Stary galwas ūauūu un ūaslenu bija ar
ūarkanu krahsu rupji ūūihmeti ūchahdi ūipari un
ūihmes:

53 = | + 305)) 6*; 4826) 4 = |) 4 = |) ; 806*; 4
8†8 | 60)) 85; 1 = | (; = | * 8 † 83 (88) 5*†; 46(; 88
96 ?; 8)* = | (; 485); 5 * † 2 : = | (; 4956 * 2 (5* —
4) 8 | 8*; 4069285);) 6†8) 4 = | = |; 1(=9; 48081;
8 : 8 = | 1; 48†85; 4) 485 † 528806 * 81 (=9; 48; (8
8; 4(= | ? 34; 48) 4 = |; 1610 : 188; = | ?;

„ūagad es pawiūam neūa neūaprotu“, es
ūaziju, atdodams Legrandam pergamentu. „Es
nebuhtu warejis ūcho mihklu atminet, pat ja man
buhtu par to apūoliti wīūi ūolkondas dahrgumi.“

„Un tomehr atminejums“, atbildeja Legrandš,
„nebuht naw iif ūareūhgitš, ūa tas ūahkumā
iūleetas. ūipari ūastahda ūapteina ūidda iūdoma-
tu ūūifru. ūatram neiūlihtotam juhrneekam, ūu-

ram naw ūhīs ūhīras atūhegas, wina iūlīfēes neūaprotama“.

„Bet juhs wīnū atminejat?“

„Weegli; eš eūmū atūhīrejis par ūhō daudū gruhītas ūhīras! Manš prahtš jau pehž ūwas dabas teežas uū tahda w īda nodarbōūchanōš, ari daūhī manāš dūhīweš apstahli mani pamudinaja nodarbotees ar ūo plīzetu mīhllu mineūhanu. Eš wīspahr domaju, ūa zilweka īn-telektš naw ūpehjtš īsdomat mīhllu, ūuru newaretu atrīūinat otra zilweka leetpratīgī īsmantota apūeh-riba.

Ūhīnī gadījūmā, ūa wīspahr pee ūlepeneem rakūteem, wīūpīrīms pazelas jautajūms par ūhīras walodā. Daūhadu walodu īhponības parastī dod īsejas punktu atūhīreūhanai. Atminetāš peemehro ūatru wīnam paūhīstamo walodu, ūamehr neatrod pareīso. Ūhīnī gadījūmā wīūū ūhīs gruhītabāš nowehrsch parastš, jo ūalamburs ar wahrdu „Rīdds“ eespehjamš tīkai angļu walodā. Ja to eš nebuhtu apūehrīš, man peenahktōš pahrme-gīnat ari wehl ūpahneeschu un frantūchu walodāš, jo ūpaneeschu zeeīsemeš ūapteīnīš wareja ūastah-dīt ūhīfru ari weenā no ūhīm dīwām walodam. Ūewehrojīš ūalamburu, eš nospreedu, ūa ūhīfra bīja ang īūka.

Waj juhs redūat, ūa wahrdī naw atdalītī zītš no zīta ar starpām? Tas eewehrojāmī ūa-reshgīja manu usdewumu. Pretejā gadījūmā eš buhtu ūahzīs no analīseš un īhūako wahrdu ūa-lihdsīnaschanāš. Utrodot ūhīfrā wahīdus, ūasta-wōūūchus no weena burta, tā a*) waj J**), eš buhtu turejis mīhllu par atminetu. Ūhāī gadi-jūmā eš nolehmu ūastahktīt wīšbeeschat un wīšre-tāf atūahrtotāš ūhīmeš un ūastahdīju neleelu tabelī:

Sīhme	8	ūastopama	33	reīseš
„	;	„	26	„
„	4	„	19	„
„	= (un)	„	16	„
„	*	„	13	„
„	5	„	12	„
„	6	„	11	„
„	(„	10	„
„	† un 1	„	8	„
„	0	„	6	„
„	9 un 2	„	5	„
„	: un 3	„	4	„
„	?	„	3	„
„	□	„	2	„
„	— un .	„	1	„

Angļu walodā wīšbeeschat ūastopamš burts „e“. Pehž tam nahk: a o i d h n r ū t u y c f g l m w b k p q x z. „E“ tīkahl pahrūpej wīūūš zītūš, ūa gruhīl atrastī fraūī, ūur wīnūch ne-atūahrtotōš wairakreīš.

Uū tā tad mehš ari uūbuhweūīm wīūu peh-tījumu. Wīšbeeschat muhūu tabelē atrodāš zīparš 8, un mehš talab peenemūīm, ūa wīnūch apūhīmē burtu „e“. Ūai pahrbauditū muhūu paredūī, mehš apūūatīfīmees, zīf beeschi muhūu ūhīfrā ūastopamī

*) nenoteiktāš artīkuls

**) Eš.

dīwī blakus ūstahwōūūheē astotneeki. — Juhs jau ūinat, ūa angļu walodā dubultotš „e“ gadaš loūī beeschi. Peemeram, wahīdōš „meet“, „fleet“, „speed“, „seen“, „been“, „agree“*) un daudūšōš zītōš. Ūhājā īhūajā ūhīfrā dubultotāš „e“ at-ūahrtōjāš peežas reīseš.

Mehš tagad peenehmam, ūa 8 apūhīmē „e“. Tagad tablaū. Angļu walodā wīšbeeschat atūahrtōjāš wahrds: „the“.**) Pameleūīm, waj naw muhūu ūhīfrā trīju weenadī ūalīktū ūhīmju grupāš, ūura atūahrtotōš un ūurā pehdejā ūhīme buhtu zī-parš 8. Ūhīs ūhīmeš beū ūhāubam apūhīmēš wahrdu: „the“. Luht, mehš atradam septīnāš tahdāš grupāš „; 48“ un no tā tāīūam ūlehdsēenu, ūa „;“ apūhīmē t, 4 — apūhīmē „h“, bet 8, ūa mehš jau ūinam, apūhīmē „e“. Tahdā ūahrtā īr ūperts leelš ūolīš uū preekūchu.

Utrāduschi ūhī weena wahrda apūhīmejumūš, mehš wareūīm atūhīret zītu wahrdu ūahkumūš un beigas. Greeschat wehribu uū preekūchpehdejo ūhīfru „;48“. Ūaidra leeta, ūa tuhliīn pehž „the“ ūstahwōūchāīš „;“ īr tahda jauna wahrda pīrmaīš burīš, bet no ūeūhām ūhīmēm, ūaš ūstahw pehž „the“, mums īr ūinamāš peežas.

Ūelīūīm ūhīmju weetā burts, bet neūinamāš ūhīmeš weetā atūahūīm tuūūchu telpu:

t eeth.

Mehš droūūhī waram nostprīnot „th“, tapehž ūa neweens alūabeta burīš, eelīktš neūinamāš ūhīmeš weetā, nedod mums no ūhīs grupāš jehdsīgu angļu wahrdu. Mums tahdā ūahrtā paleek tīkai:

t ee.

Pehž agrakā parauga līkdamī pehž ūahrtāš neūinamāš ūhīmeš weetā wīūū alūabeta burts, mehš redūam, ūa ūhī grupa war apūhīmet tīkai wahrdu tree*). Mehš eūam atrāduschi, ūa „(“ apūhīmē „t“ un ūa wahrdī „the tree“ ūstahw blakus.

Pehž daūhām ūhīmēm mehš atkal atrodam grupu „;48“. Wīš ūopā ūastahda:

the tree ; 4 (— ? 34 the

Ūelīūīm ūinamo ūhīmju weetā burts:

the tree thr — ? 3h the

Pahrejo ūhīmju weetā līūīm punktus:

the tree thr . . . h the

Un mehš tuhliīn īslāūīm wahrdu „through“**). Ūhīs atklahjūms mums atkal dod trīš burts u, o g, ūurī apūhīmetī ar — ? 3.

Ruhpīgī zaurūūatījuūhī wīūu ūhīfru, mehš atrodam gandrihs paūhā ūahkumā zītu grupu ar mums ūinameem zīpareem:

83 (88

Jeb „agree“, ūaš ūastahda wahrdu „degree“***) galotnī. Mums nu īr wehl weens burts: d, ap-ūhīmetš ar „†“.

Pehž ūūetreeem zīpareem pehž wahrda „de-gree“ mehš pamanam grupu:

; 46 (; 88.

*) „gala“, „flote“, „ahtrums“, „redūetaīš“, „bīju-ūhāīš“, „peerīst“.

**) the — noteiktāš artīkuls.

*) ūolīš

**) zaur

***) paūahpe

Sihmju weetâ eellfufchi burtus, lafam:
th rtee

Tas ir wahrds „thirteen“†) un dabujam
jaumus burtus i un 'n, kuri apfihmeti ar „6“
un „*“.

Pafchâ fahfuma mehš redsam grupa:

53 = | = †

Ta apfihmê: good *).

Pirmajā weetâ stahw wahrds no weena
burta — A, bet wiš kopâ nofihmê: A good.

Tagad, lai nekufhditoš, fastahdifiim atflehgu.

Se wina ir:

5	apfihmê	a
†	„	d
8	„	e
3	„	g
4	„	h
6	„	i
*	„	n
=	„	o
(„	r
;	„	t

Mehš efam atradufchi desmit ahrfahrtigi
šwarigus burtus un eš domaju, ka naw wehrtš
istirsat pahrejos fihlumus, jo mana metode tagad
jums sinama. Ešat pahrlėezinati, ka ņho ņhifru
ufminet bija loti weenfahrfui un weegli—eš jums
tuhlin is'afifchu winaš pilnigo faturu:

„A good glass in the cishop's hostel in
the devil's seat forty one degrees and thirteen
minutes northeast and by north main branch
seventh limb east side shoot from the left eye
of the death's — head a bee line from the tree
through the shot fifty feet out.“**)

„Nefinaņhanas tumšiba wehl preefch manis
neiflihojt“, eš pefihmeju. „Ro gan no ņhi ņhar-
gona war ņaprast:“ „welna krehflš“, „mironu
galwa“ un „biņkapa frogš“?

„Nefinatajam“, atbildeja Legrandš, „ņhiš
ufdewums war littees loti gruhis. Wiširms
eš zentos ņadalit ņho teitumu pehž fatura“.

„Nuš tātad gribejat ņalikt peeturas ņhmes?“

„Upmehram“.

„Râ jums tas isdewâš?“

„Man litâš, ka rakņtitajš tihņchi nebija at-
ņhifihriš wahrduš un isteizeenus, lai tahdejadi
apgruhitinatu ufdewuma atrifinaņhanu. Ne wiņai
aņprahitigš zllwekš pee tam, protamš pahrfpihletu.
Tur, tur pehž ņatura buhtu wajadņiga peetura,
wiņņh ņarastitu žiparus wehl zeeņchak nekâ žitâš
weetâš. Wadidameeš no ņchahdas apzereš, eš
atradu peezas tahdas weetâš un ņadaliju wiņu
teikumu ņchahdâ fahrtâ.“

„Labs ņitlš biņkapa frogâ, welna krehflâ —
tņheirdeņmit weenš gradufš un trihšpadņmit mi-
nuteš uš ņeemelrihteem un ņeemeleem — galwenaiš

†) trihšpadņmit

*) labs

***) „Labs ņitlš biņkapa frogâ welna krehflâ tņhet-
deņmit weenš gradus un trihšpadņmit minuteš uš ņeemel-
rihteem un ņeemeleem galwenaiš ņarš ņeptitaiš peeņarš
iņņchauj no kreiņâš miroana galwas ašž taiņnâ linijâ no
loka zaur ņchahweenu tahlumš peeždeņmit pehđas.“

ņarš, ņeptitaiš peeņarš, austrumu puņe — iņņchauj
no miroan galwas kreiņâš ašž — taiņna linija no
loka zaur ņchahweenu, tahlumš peeždeņmit pehđas.“

„Eš joprojam nekâ neņaprotu.“

„Eš ari nekâ neņapratu daņņiš deenas ilgi.

Rlejudamš pa Sulliwanas ņalas apfahrti, eš iņ-
waizaju weetejos eedņihwotajuš, waj wineem naw
paņihštama tahda ehfa ņem noņaufuma biņkapa
frogš. Nedabuhdamš nekahdu apmeerinofchu iņ-
ņinu, eš gandrihš jau pawiņam nokahru degunu
uš kwintu, kad tahdâ ņkaiņtâ rihtâ man eeņchahwâš
laimiga doma galwâ.

Biņkapa frogam wareja buht kautkahđš ņa-
karš ar wežo Biņkapa gimeni. ņchaj gimenei no
ņenfeneem laiņeem peedereja weža pilš, iņņhetraš
juhđņeš uš ņeemeleem no ņalas. Eš atkal gahju
uš plantazijam un ņaktu par jaunu
iņwaizat weetejos negeruš. Starp wineem
gadijâš tahda ņakrupuņi wezene, tura reiņ bija
dņirdejuņi par Biņkapa pili. Wina teiza, ka tas naw
ne frogš nedš pilš, bet weenfahrfchi augņiš ņlintiš
ragš, un wina apnehmâš mani turp aiņweņt.

Eš apņolijos winai par puhlem labi atma-
ņat, mehš dewameeš zekâ un beņ ņewiņņhâm gruh-
tibam atradâm aņņihmeto weetu. Pee ņlintiš pa-
kahješ eš atwadijos no wezeneš un ņaktu iņpeh-
tit apfahrti. „Pilš“ fastahweja no weņelaš rin-
das ņliniņhu un uņrobu, no tureem atņņirâš weenš
ņewiņņhi leeš un formâ originalš. Eš uņrahpoš
wina wirņotnê un apņtahjos ņmagâš pahrdomâš, ne-
ņinadamš, ko eefahkt.

Pehņņhni manš ņkats uņkrita uš ņlintiš auņt-
rumu malu, tura atradâš par metru ņemat nekâ
wirņotne, uš kuraš eš ņahweju. ņchiš uņroš
bija iņbhiđitiš uš preeņņhu par aņtonpadņmit zolleem
un bija watrak kâ metru platiš. Kopâ ar niņhu
ņlinti, kaš atradâš taiņni winam pahri, wiņņh
atgadinaja ņenlaižigu tehwa krehflu. Eš noņpree-
du, ka manâ preeņņhâ atrođas „welna krehflš“
un aptwehru weenâ mirkli wiņa noņlehpuma atliņ-
najumu.

Žuhrneeku walodâ „labs ņitlš“ noņihmê
telefkopu. Wahrđi — „iņņhetreņmit weenš gra-
duš un trihšpadņmit minuteš“, uš ņeemelrihteem
un ņeemeleem — beņ ņchahbâm norahđija wir-
ņeenu, tahdâ wajadņeja turet tahņņkati. Etipri
uņtrauktš no ņhi atņlajuma, eš aiņņkrehju uš mah-
jam, panehmu telefkopu un atgreeņos uš ņlintiš
ragu.

Noņlihdjeiš uš uņroba, eš pahrlėezinajoš, ka
uņ wina war ņehđet tiņai weenâ noteiņtâ wirņeendâ.
Upņehdeeš ehrtak, eš panehmu tahņņkati. Upreh-
ņinajiš ar ņabataš kompaņa palihđņibu horizontalo
wirņeenu, eš ņaktu ņitlšu žilat augņchup un lejup
ņem 41 gradusa lenka. Rahda wiņeem pahri au-
goņha toka lapâš eš pamaniju apalu zaurumu,
tura widu ņoihdēja neleelš balts plantumš. Pa-
greeņiš uņ winu telefkopu, eš eeraudņiju žilweka
galwas kauņu.

Uņiniš man ņaņitâš galwâ — miņņla bija
atmineta. Iņteizeenš: „galwenaiš ņarš, ņeptitaiš
peeņarš, austrumu puņe“, norahđija galwas kauņa

weetu us koka. Loti weegli wareja šaprast ari wifu pahrejo. Zaur galwas kauša kreiso azi waja-dseja ismest lodi, pehz tam wjadseja nowilkt tai-fnu liniju no stumbra tuwakā punkta zaur „šcha-weenu“ (pareisak zaur lodeš nofrischanas weetu) un no tureenes tahlat peezdesmit pehdu attachlumā. Šchis taisnās linijas galā bija ta weeta, kur wjadseja buht apraktai mantai“.

„Zit wišs staidrs!“ es eesauzōš. Ašprahīgi, weentahrschi un šaprotami. Ko juhs darijat pehz tam, kad atstahjat bistapa frogu?“

„Cegaumejis labi koka stahwokli, es dewos mahjup. Aštahjis „welna trehflu“, es tuhlin pašaudeju no azim rinkweidigo zaurumu koka lapās. Wisasprahīgākais fakts šchaj buhščanā man lās tas, ta šcho zaurumu wereja eeraudst tīfai no šchaurā klints ušroba plahšnes. Par to, ta tā ir, es sinaju patš no šaweem peedšihwojumeem.

Ēšpedizija us bistapa frogu mani pawadija Jupiters. Manidams manu nedabisko isklaidību, wišč mani wairak nedelaš nelaida weenu. Nahkofčā rihtā, peezehlees preeščšaules lehfta, es ašbehgu no wina modrigās azš kalnōš. Tur es ar leelām gruhtibam atradu tulpes koku. Mahjās mani laipni šagaidija Jupiters, kuršč peeklahjigi man eeteiza pehreenu! Kas atteezās us peedšihwojuma beigam, tad juhs tās šinat tīkpat labi tā es“.

„Juhs drošči ween pirmo reiši kluhdijatees weetas noteišščanā“, es šaziju, „tīfai tapehz, ta kluzis Jupiterš ismeta waboli newis zaur kreiso, bet zaur labo galwas kauša azi?“

„Gluschi pareiši. Šchi kluhda pahrmainija waboles nofrischanas weetu, kurā pehz tam tīfai eespraušis pirmais meets. Tam, protams, nebuhtu netahdas nošimes, ja noslehptā manta atraftōš teeschi sem pašča meeta. Bet meets un koka tuwakā dala bija tīfai taisnās linijas wiršeeni noteizoschee išejas punkti. Šahkumā neezigā kluhda pehz tam arween paleelinajās un galu galā muhs pawisam šamulšinaja. Wišas muhfu puhles buhtu bijuščas weltigas, ja man nebuhtu bijuši tīfai zeeta un nelofama tiziba mantas ešamiba“.

„Šafat man, Vegrand, šapehz juhfu šchefti, waboli wizinot, bija tīfai šawadi un šwinigi? Ēš teesčham biju pahrlēzinats, ta juhs ešat jufušchi prahtā. Rapehz juhs gribejat ismest zaur galwas kauša azš dobumu taisni waboli, bet tewis atmeeni waj lodi?“

„Ēš labi redseju, ta juhs mani turat par ašprahīgu, un tas mani breesmīgi kaitinaia. Ēš nolehmu juhs masleet šodit, wifu prozeduru eetihdams nekam newajodšigā mistižisma atmosferā. Ēš šahku wehžinat waboli un ta pašča eemella dehl pawehleju Jupiteram wiau nomešt no koka. Us šcho domu mani ušweda juhfu pašču peesihme par waboles ašrhahrtigo šmagumu“.

„Ak tā! Bet kas tee par škeletem, ko mehš atradām bedrē?“

„Ar pahrlēziibu us šcho jautajumu neweens

newar atbildet. Škeletu ešamiba rada tīfai weenu domu — zeetirdīgu un šchafumīgu. Ta špeesč muhs nodrebet. Riddam — ja tīfai wišč ir eerazis šcho mantu (par to es peršonīgi neščhaubōš) — beš šchaubam bija palihgi šchaj darbā. Darbu beidsot, wišč drošči ween gribeja isnihžinat noslehpmā lihšdalibneekus. Wišč strahdaja bedrē, warbuht tam wjadseje tīfai dašču, warbuht diwpašmit šiteenu ar kapli — kas to šin?“

Tull. J. W.

Anatols Fraus.

Swehtais Satirs.

Brahlis Mino tīfai paugstinats zaur šawu pašemibu, un neluhšojot us wina jaunajeem gadēem, gudri waldija šw. Fiora klosteri. Wišč bija deewbijigs un mehdsja nodotees dšilām pahrdomiba, nogremdedamees luhgščanās. Brihščam to pahrnehma religioša eštāfe. Štaigadams šawa patrona un gudrā tehwa šw. Franziska pehdās, tas bija šazerejis pašaulīgā walodā dašču labu dšeešmu par zehlakō mihlestību semeš wiršū, kas ir Deewa mihlestība. Un šchis dšeešmas bija pati pilniba, neween pantmehra šinā, bet aridšam pehz šatura, jo brahlis Mino bija študejis wišas septinas brihwās mahšlas Bolonjas uniwersitatē.

Rahdā wakarā paštaigajotees sem klosterā welwem, to pahrnehma nemeers un šlumjas, jo wišč bija atžerejes kahdu Florenzes damu, kuru mihleja agrā jaunībā, kad šw. Franziska brahlibas tehps to wehl nešdja tā brunas pret wišām meefas šahribam. Brahlis Mino luhdsja Deewu, lai atminās atstahtos no wina. Bet ta širdš bija nošlumumš.

— Swani dšeed lihš ar engeleem: U v e M a r i a, — wišč prahtoja, — bet wīnu balšis pašuhd debesu isplatijumā. Meistars, ar kuru lepojas Perusa, ir us šchi klosterā šeenam ar brihnīščku mahšlu ušglesnojis abas Marijas, kuras nošotas Pešittajā ar neišakamu mihlestību. Bet naktis turšā, ir ašsehguši wīnu ašarainās azis un šlehpj mehmas nopuntas, kas pluhst no luhšpam, un es newaru raudat kopā ar tām. Ap atu kas atrodas pagalma wīdū, wehl nesen duhdoja islahpušchi balošchi, bet wīni ir ašlidojušchi prošam, neatrašdami uhdens. Un redši, mans Raditaj, ari mana dwehsele ir isštaejuši lihš ar šwaneem, tumšas ašehnota tā abas Marijas, un isšchuwuši, tā šchi ata. Ak, Rungš Jesu, šapehz gan ir isštanejuši, aptumšchojušes un isšchuwuši mana širdš, tad Tu eši preešč wīnas tā rihta blahšma, tā outnu dšeešmas, un štrauts, kas teš lejup no pašalneem?

Wišč newšdroščinajās atgreestees atpašal šawā zellē, un zeredams, ta luhgščanas isklaidēs ta šlumjas un apluštinas širdš nemeeru, eegahja pa šemajām durwim klosterā bahnizā. Mehma tumša pildija telpas, kuras bija žhliš leelais Margaritone us romeeschi šwehtnizās drupam, wairat tā peezšimis gadus atpašal. Brahlis Mino gahja zauri deewnamam un nometās želos pee šw. Mi-

Ēla zihnu attehlojuma, kurfch fedsa dibena seenu. Bet pee weiwes peefahrtās lampinaš wahjajā gaitmā newareja farešet leelo engeli, kurfch zihnijās ar welneem un fwehra zilweku dwehseles. Zaur logu pluhda eefchā bahls mehnešstars, apgaismōdams fwehtā Sati a kapu, kas atradās sem welwes widus, pa labi no altara. Šchis kaps, kurfch bija wezats nekā pati basniza, isslatijās pehz paganu sarkofaga, un til i trihs krusti, iziristi us marmora seenam, leezinaja pretejo.

Brahlis Mino ilgi guleja allara preefchā us waiga, bet winsch newareja nokaitit luhgšanū, un naitš widū to pahrnehma fastingums, lihdsigs tam, kahds bija šagrahbis Kristus mahzklus Getšamenes dahrsā. Un tani laikā, kad šaprahtš un šngriba to bija attahjušchi, un winsch guleja nekustedamees, ta azis eeraudšija pazelamees no fwehtā Satira kapa tā baltu mahkoniti; eekatoetes zeešchaf, winsch redseja, ka šchis mahkonis kadalaš daudi mafalos mahkanišchos, no kureem katrs pahwehščas par seeweet. Winaš lidoja pa tumšu, un zaur plahnajām tunikam mirdseja winu weeglaš meefas. Un brahlis Mino eeraudšija starp tām ahščahjainus jauneklus, kuri dšenaja seeweetes. Nimfas behga no teem, un sem winu ahtrajām kahjam dšma seedoščas plawas un strauti. Raturē reisi, kad kahds no ahščahjainem taifijās panahf meitu, un jau issteepa rotas pehz tās, peepeschi no semes isanga kupls wihtols, lai pašlehtu nimfu šawā stumbra dobumā, un zauri lapu šchalkonai šaneja weegli tšchufsti un klusi, šairinoschi smeekli.

Kad seeweetes bija wifas pašlehpufchās wihtolos, ahščahjainee nosehdās peepeschi isaugušchā šahlē, šahkdami puhst needru sleitas, un no winām pluhda brihtščekligas škanas, kuras buhtu spēhjuščas šawilnot katru dšihwu radibu. Apburitās nimfas isbahsa galwas no wihtolu šareem un pamasam atstahja šawas ehnaidās pašlehtuwes; winaš nahza arween tuwat, sleitu wilinatas, un newaredamas pretoteles šlanu alžinajumam. Tad ahščahjainee jaunekli tām usbruta ar deewišchēgu dedšibu. Šahkumā nimfas wehl toš isfmehja un mehginaja ar sobgalibam atšwabinatees no iswarotaju aplampeeneem. Bet drihs tās nesmehtjās wairš. Winu galwas atšihga atpakal, azis kwehloja bauda un šchaufmas, zitas šauza pehz mahetes, zitas kledsa: „Eš mirštu —“, un wehl zitas zeeta klusu.

Brahlis Mino gribeja nowehrstees, bet newareja, un tas nespehja ašdarit azu.

Un tad brahlis Mino apgrehlojās šawā širdi un domās. Winsch wehlejšs buht weens no šcheem demoneem, — pus zilwekeem, pus fwehreem — un lihdsigi wineem, turet šawos aplampeenos to Florenzes damu, kuru bija mihlejis agrā jaunibā, un kura bija miruši.

Bet zilwek=ahšchi jau istlihdā pa plawu. Weeni nehma medu ahra no osola dobuma, ziti greesa no needram sleitas un ziti atkal, badijās weens ar otrū, šašidamees kopā ar šawām ragainajām peerem. Bet nelušošchās nimfas guleja

iskaititas plawā, tā pufes. Brahlis Mino steneja, guledams us atmena grihdas, un til dšila bija nupat bijuši wina meefas šahriba, ka tagad to pahrnehma leels šauns.

Peepeschi weena no gulošchām nimfam newilus pagreesās us wina puši un eefauzās:

— Zilweks, zilweks!

Un peebilda, rahdidama us winu šawām beedrenem:

— Škatatees mahfas, tās naw kasu gans, jo winam naw needru sleitas. Uri pehz dahrsneela winsch neifskatas. Bet ko gan winsch dara muhsu widū, ja tas naw nedš gans, nedš dahrsneeks? Winam ir druhma un bahrga seja, un ta azis es neredšu mihlestibas us deeweem un deeweetem, kas mahjo debefu pašchumā, kalnos un mešoš. Winsch tehrpees tā barbarš. Warbuht, tās ir škits? Mahšinas, eefim pee šchi šwešchineela un iswaizasm winu, waj winsch tilai naw nahzis šchurpu tā eenaidneeks, lai šadullotu muhsu uhdenus, nozirštu muhsu tokus, nopostitu muhsu kalnus un ispaustu zilwekeem muhsu laimigās pašlehtuwes atraščanās weetu. Nahz man lihdsi, Mnaiš, eefim, Uglaja, Naera un Melibēja!

— Eefim! — atbildeja Mnaiša, — eefim pee ta ar muhsu eerotscheem rotās.

Un brahlis Mino eeraudšija, ka winaš peezelas, šahf lašt ehščchu rošču wijas, un nahf pee ta, brunotas ar rosem un ehščcheem. Bet atstatums, kurfch šchēhra nimfes no wina, un lihdsi šchim bija lizees til tuws, ka brahlis juta winu meefas šmaršču, un peepeschi šahša paleelinatees un tagad brahlim Mino jau likās, ka tās nahf pee wina tā no loti tahla „mescha. No winu seedošchām luhpam raišijās draudu wahrdi. Un nahkot tām arweenu tuwat, nimfam noiitās kas šawads: ar šatru šoli suda winu dalkums un peewilziba, un winu seedošchā jauniba wihta reišē ar winu nesto rošču wijam. Wispirms dšilakas eegrima azis, un luhpas palikās leganas. Raklus, wehl nesen nesen til tihrus un baltus, pahrlahja dšilas reewas, bet us grumbu iswogotām peerem krita firmu matu šchēpšnas. Winaš nahza: ap azim eewilkās šarkani rinki, luhpas peelipā pee šmaganam. Winaš nahza ar šakaltušchām rosem nomelnojuschās rotās, šalihkuschās, tā šaufi wihtna toku šari, kuras Rianti semneeki dedšina seemas naktis. Winaš nahza ar trihzoščhām galwam, un winu eekrituschās guhščas lodšijās no wezuma.

Kad nimfas peenahza pee brahla Mino, kurfch bija wifš šastindšis no šchaufšam, winaš jau bija pahrwehrtuschās par nejauka isškata raganam, bahrdainām un plikšgalwainām, deguns aifšneedsa waj šchodu, un iskaltuschās kruhtis nokarajās lejup. Un nimfas apstahjās ap winu.

— Rahds škaitis pušitš, — teiza weena. — Winsch ir baltš, tā audelš, un wina širdš šit štrauji tā šakitim, ko šakodis šuns. Uglaja, mana mahša, ko darišim ar winu?

— Mana Naera, winam jausplehšč fruchtis, jaisnem firds un tās weeiā jaleef ſuhzekliš, atbildeja Uglaja.

— Uf ne, teiza Melibeja. Tas buhtu pahraf bargs sods par ſinkahribu, un par preeku muhs pahrsfeitg negaidot. Schoreiſ peetiš ar weeglatu ſodu. Nopehrſim winu labi freetni.

Un apstahjušdās ap muhku no wiſam puſem, mahſas tam uſtrahwa drehbes uſ galwas un ſahla wina pehrt ar ehrlſchku wijam, furas bija turejuſchās rokās.

Kad parahdijās aſināš, Naera dewa mahſam ſihni pahtraukt ſodischanu.

— Deefgan! wina teiza. — Winſch ir manš! Eš nupat redſeju, ka winſch paſtatijās uſ mani maigām azim; eš gribu iſpildit ta wehleſchanos, un nekawejoj atdoſchos winam.

Wina paſmaidija, un garaiš, melnais ſobš, turſch rehgojās tai no mutes, aiſſakra degunu. Wina murminaja:

— Nahz ſchurpu, manš Udoniſ!

Un peepeschi niſna eſſauzās:

— Jui, ſui! Winſch ir pawiſam beſjuh-tigš! Wina auſtums apwaino manu ſlaiſtumu. Winſch mani nižina; draudſeneš, nahlat un atreebjat ſawu mahſu!

Un klauſidamas ſchim ſauzeenam, winas ſahla til neganti pehrt nabaga brahli Mino, ta drihſ wina meeſa bija pahrlahta aſinatnām wah-tim. Brihſcheem winas apstahjās, lai atlahſetoš un noſplautos, un nekawedamās atlal turpinaja ſodischanu. Un meta meeru tilai toreiš, kad bija pawiſam aiſſuſchās.

— Eš zeru, Naera tagad teiza, ka nahloſchu reiſ waiſch mani wairš neapwainoš nepee-nahzigā kahrtā, lai man nebuhtu atkal janofarſt. Uſtahſim winu wehl ſtarp dſihwajeem. Bet mehš to nogalināſim, ja winſch iſpauđis muhku baudas un oreeku noſlehpumus. Uſ redſeſchanos, ſkaiſtais puſit!

So teiufi, wezene notupās wirš muhka un apſchlohja wiau ar ſmirdoſchu ſchidrumu. Ratra no mahſam ſawukahrt darija to paſchu, un weena pehz otras dewās uſ ſwehtā Satira ſapu, eelihdedamas tajā za r tilko ſaredſamu plaiſu, un atſtahdamās ſawu upuri guſot ſchauſmigi ſmirdoſchā pelkē.

Kad pehdeja no tam bija paſudufi, eedſee-dajās gatlis. Brahliš Mino beidſot wareja pee-zelteeš. Salauſtiš no firdſtahpem un noguruma, ſaſtindſiš no auſtuma, drebedamš drudſi, un pušpagihbiš no reebigā ſchidruma twaikeem, winſch ſahahrtoja ſawas drehbes un aiſwillkās uſ ſawu zelli.

No tās natiš brahlim Mino wairš nebija meera. Pa deewkalpoſchanaš laiku un nogrem-dejoteeš dſilās pahrdomās, tam weenmehr uſmahzās atmināš par notikumeem un leetam, to taš bija redſejiš ſw. Mikla kapliſchā, pee ſwehtā Satira ſapa. Un drebedamš winſch gahja brahleem lihđš uſ baſnizu. Kad iſpildot ordena

noteikumus, tam nahzās ſkuhſtit grihdu, wina luhpaš juta niſfu tahju pehdaš, un taš tichuſteja:

— Raditaj, tu leezi manim ſazit uſ Sewi toš paſchus wahrduš, furuš kahdreif Tu patš teizi ſawam Tehwam: „Newed mani kahrdinaſchana!“

Sahfumā winſch bija nodomajiš noſuhlit biſtapa lungam apraſtu par wiſu redſeto. Bet, apſwehriš ſcho notikumu, winſch nahza pee fleh-dſe na, ka wiſpirmiš ir jaapdomajas un pumatigi jaapluhko nedſirdetaiš peedſihwojumš, un naw ja-iſpauſch ziteem, pirms wehl patš to naw pama-tigi iſpehtijš. Un winſch atzerejās, ka biſtaps, turſch bita noſlehdſiš tara brahlibu ar Piſas gwelſeem pret Florenzes gibellneem, paſchlaif tā bija eelariſiš taujaš dedſibā. Ka jau weſelu meh-neſi nenowilta brunas. Luht, tapehz brahliš Mino, nekazidamš neweenam ne wahrda, pama-tigi iſpehtija ſwejtā Satira ſapu un kapliſchu, turd taš atradās. Winſch eedſilinajās wezu un jaunlaidu grahmatās, bet neto neatrada, nedabu-damš atbildi. Uri magijaš traktati, furuš taš pehtija ar dedſibu, tilai pawairoja wina ſchaubaš.

Peh; eeraduma, nopuhlejeeš wiſu nakti, winſch kahdā rihtā nodomaja eepreežinat ſawu firdi un paſtaigateeš ahrpuš kloſtera. Winſch dewās uſ mirſchu un olwoko meſchu, furu romees-ſchi reiſ bija turejuſchi ſwentu, un teka, pa furu taš gahja, lozijās zauri wihna kalneem. Brahliš Mino ilgi gahja pa miſko ſahli zaur meſchu, atweh-ſnadamš peeri ar raſu, taš wiſeja uſ fruhmeem, lihđš peepeschi taš eeraudſija ſrawtu, pahri kuram lehni ſchuhpojaš tamariſti, un winu weeglās la-paš uu roſchaine ſeedu iſchemuri kuſtejās rihta wehſmā. Lejaſ, kur ſtrautiš tezeja ſtarp wihto-leem, ſteepdameeš plaſchumā, nekufstedamās ſtah-weja diehtieš Maſputnina dſeedaja mirſchu fruh-moš. No ſemeš zehlās weegla lumeliſchu ſmar-ſcha, bet ſahlē mirdſeja tās paſchaš pukeš, par turām Beſtitajš reiſ teizis, ka patš Salamāš ſawā gudribā naw bijis tā tehrpeš, tā winas. Brahliš Mino apfehdaš uſ noſuhnojuchā atme-na, ſlaweja to Kungu, debeſu un raſaš Raditaju un ſahla pahrdomat par dabas noſlehpumeem.

Un, tā tā atmināš par kapliſchā redſeto winu nekad neatſahja, tad winſch, atbalſtiš galwu rokās, waj tuhſtots pirmo reiſi ſahla prah-tot, to gan waretu noſhmet ſchi parahdiſchana. Jo ſatrai parahdiſchana, winſch teiza pee ſewiš; ir ſawa noſhme; ſcho noſhmiu war buht pat wairaf, un tapehz, ir no ſwara winas iſpehtit, — lai nu taš buhtu panahlamš nejaufchi, waj ar ſcholaſtikas prinzipu ruhpiġu palihđſibu. Un ja-atſihtaš, ka ſchini gudijumā man tin labi war noderet dſejneeki, furu darbu eš ſtudeju Wolont-jā, tā peemehram: ſatirikis Horaziš un Staziš, jo wiſam winu tenkam peemiht ſawa daſa patee-ſibaš. —

Iġi noddameeš ſchim un tamlihdſigām, wehl dſilakām domam, winſch pehdigi pazehla ažiš uſ augſchu un eeraudſija, ka naw weenš.

Uti peedees pee weza ofola dobumainā stumbra, stahweja tahds wezs wihrs, smaidot wehrdamees zaur kofa lapam uf debefim. Uf wina spalwainā peerēs rehgojās neaſi radſini. Wina ſeju eeroheſchoja firma bahrsda, un kaſſs bija pahrlahṭa puueem. Kruhtis ſeḑsa ſapinkajuſchās ſprogas, bet kupla wilna pahrlahja tahjas, no gurneem lihds pat ſcheltajeem nageem. Pee luhpam wiſch tureja n edru ſleit, iſwilnadams no tāš klufaš ſtanaš. Beidot taš ſahka dſeedat wahjā baſi pa meiteni, kaš behg projam no puiſena, ar wihnogu ſekaru ſoboš, un notwerot wina, puiſenš meelojaš lihds ar to.

To redſedams un dſirdedams wiſu, brahliš Mino pahrmeta fruſtu. Bet wezais wihrs nenobijās no fruſta ſihmeš un pazhla uf muhtu ſawu weenteeſigo ſtatu. Un wina ſkaidrās, ſilās ažiš mirdſeja uf grumbam iſwagotās ſejaš, tā ſtrauta uhdeni, kaš teſ ſtarp weza ofola ſaknem.

— Kaš tu ari nebuhtu, — zilwešs, waj ſwehrš, eefauzās brahliš Mino, — Peſtitaja wahrda eš tew pawehlu ſazit, kaš tu eſi.

— Manš dehlš, atbildeja wezais, eš eſmu ſwehtais Satiš. Bet runā klufaš, lai neſabaiḑitu putniuš.

(Turpmaš wehl).

Kauku miſjonars Jeb re' kur wihrs!

Komedija trijos zehleenos no Wiktor a Egliſch a.

(Turpinajums.)

3. ſkats.

Preſ Jautras gribu eemeimuro pats lihgawainš, teews kā pahtagas kahtš, un ſaſwezinas ar wiſeem. Azis miglainas, ſeja ſarkana, kā eeraudidam diehram, gaita deegan itingra. No nerwolitates notrihž galwa, parauktotees uf labo puſi. Apgehrš moderni elegants, ſik aprahſchkeiſees.

W a f i l s. Es atwainoſos, Jautras wezako un ſewiſchki ilglihtoto radu weeu preekichā. Er mani ſik beechi wiſ ſas neatgadas. Bet nupat, nupat es taiſiju lepnu welkaſu — tā ap 25,000 weenā ſtundā nopelniju un wajadiejaš eediert. Sinat, es nopirku par pušzenu 50 kubikaſis dieliſzeleem leelineeku ſagatawotās malkas. Un tad, ſaprotams, meſchlineem wajadieja eefmehref.

B u t u l s (newiſus palezas kahtjās). 25,000 weenā ſtundā! Traks tu neei! Hi, hi! Nudeen, ſehwa galwa ari tew uf plezeem. (Apdomas.) Bet tā nu newar, tā nu newar, ka tu, inotix, weenmehre pila. Wajag tak zilwekam ſawu mehru turef.

B u t u l e e n e (klufam mahtai). Wini jau abi ar ſehwu apſahjuſchi toš komiſeju kungus, dſer deenam, naktim un dabu wiſu, ko ween wehlaſ. Es neſinu, kā wini to maht. Bet wezais jau tahdā pat kahtā wiſus ſawus miſjonus ſarauſis.

Œ i g a k u n d i e. Un tu to mehr tahdeem gribi aidoſ ſawu Jautru?!

B u t u l e e n e. Ko es, mahtix, waru dariſ! Waj manejaš mani klauſiſees, waj Kraupa ſawā ſewā. Mehs lai wirtuwi un kuhti ſinot, wiſeem peederot leelā poliſtika. Mehs jau gan

abas baſu bailes iſbaikſojam, bet wini ſikai paimejas: muſkes mehs efof, kaš pataules nepaſiſiſot. Kad tad eedlihwofchotees, ja tagad neeedlihwofchotees, wallſei dibinotees.

Œ i g a k u n d i e. Zuhzibas! (ſahk ipeſi-let Baſia idigu.)

W a f i l s (pee Œiga). Nedomasat, Œiga kungs, ka es labaka neka neſajehdiu. Es eimu reaſtkolu beidliš un — ſizat, netizat, es iſtudeſchi reil un peerahdiſchi, kaš pateeliḑā manš kruhtis beſ rimas kwehloſis. Es neeſmu diimis preekich ſchis lauku diihwes, kurā mani, jateiz, ar waru tehwš eepihleſis. Winaſ wajag palihga — wiaſchi rediat, nonomajiš daudi muſchi, pats neteek galā un man ir japeepaliḑi. Es newaru ſiki waſā no peenahkuma paklauſit ſawam tehwam, kuram wairak planu galwā, nekā ipehjas toš iſweſt, un rediet, — es eimu wina upuris. Es nihkiſtu uf laukeem, kamehr zifi iſtude, un dſeru kā pehdejaš plenderis . . . Bet es neeſmu wehl nogrimis!

Œ i g i s. Un juhs zerat, ka Jautra juhs pazels?

W a f i l s. Ja, to es zeru un ſinu, ka tā ſas buhs. Es wina miḑlu. Un eſat ſik laiḑni, eeleekat ar juhs preekich manis labu wahrdu wiſas wezakeem.

Œ i g i s. Mans kungs, wini juhs paſiſit ſimtreiſ labak par mani.

W a f i l s. Ne, Œiga kungs! Ne un nel Wini naw iſglihtojuchtees, wini maſ ko ſaprot. (Wafilš redi, ka Jautra kopā ar Butuleeni klahj galdu, un ſahk mekletees pa kabatam pehž pudeles. Sadabujis, wiſpirms maht Jautrai, lai ulleek glahlites, un tad eelēj pirmajam Butulim): Luḑdiu, Butuſa kungs, weenu gloſiſi.

B u t u l s. Ko nu, Wafil, ar tahdeem ſaldumeem, kad ſikuma tew nawa. (Tomehr newar aturetees kaḑrdinajumam un eemet.)

W a f i l s (leedams ziteem, nezeenigi). Kam ir, tam nahk. Buhs, buhs ari ſikums. Tahds blehdiš, kā mans wezais, jau wehl neeſmu. (Droſchaki.) Ko domā, ſewas ſehw, eju ſchoreiḑ eekichā muſchis kanzleja — 15 — 20 zilweki, kungi, damas — ari pats agronomš Skriteliš, meſchiniš Kluchdiſch, rekwiſizijas komitejas preekichneeks Ainiš — wiſi ſtrahdā ka papiri ween ſchwihki. Bet eeraudijuchdi mani, ak tu tehtit, kā mana ſehwa miſjoni leek danzot! Neſin, kā kurich mani ſanemtu, kā godatu. Te Kluchdiſch beidſot eefauz mani pee ſewis: «Wafil, waj gribi labi nopelnit?» Es aſbildu: «Kad tad Kraupas no labas peſnas aſteikuſchees?»

B u t u l s (ſitarpā). Hi, hi! Tehwa dehlš, nudeen.

W a f i l s. «Nu tad ſini, ka ſchoreiſ leeta groſas ap 50 kubikaſim wiſlabakās beſria malkas. Peezirita ſtahw meſchā jau no ſeelineekeem preekich dieliſzele wajadiſbam. Dieliſzeleſneeki neweens neka par to neſin. Es tak neeſchi wiſeem atgahdinat ruhpeſees paſcheem par ſawu mantu. Ja negribi nem, buhs kaš panem. Ja gribi, Wafil, nem, ſikai peſau tad uf puſem.»

B u t u l s — (aiſtrauts). Tad rē, kā nauda pajuhk! Ko tu mahjās pee naudas ſikii! Er, ar,

fehļ, plauj, wehļ, mal wļu zauru gadu, tad fa-
baro lopeem, flauz tos, laid zaur zentrifugu, fa-
gruhich iweelid, ailwed nu iweeltu uļ firgu — 50
rubļu mahrzinā, te te nu bija. Preekich kara kad
fanehmām 50 kapeikas iestā, tad linaji ko tas
wehrts. Bet tagad tik to rubļu iirunas ikana un
papiņu ichwihkitona. Semneeks newar wairs dlih-
woļ, es jau iaku. Ja nenahks wezee kreewu
laiki atpakal, iļputeim, janudeen?

J i g i s. Nu, un pehz tam, Waiļa kungs,
Juhš noķaitiļ melchlinim puļ, t. i. 25,000 un,
ailweduļchi Rigā, pahrdewat par 50,000?

W a i i s. Sluļchi pareiļi.

B u t u l s (pestruhkitās). E kā dlihwō, e kā
mahk dlihwōļ! Ko tu, lemes ruhķis! Ja, teem,
luhk. paļchi waiļis teeļcham nawa pamahte, bet
ihidā mahte . . . Tikai iļiainneekos, iļiainneekos,
nebuļš weens, diwļ. Paluhkojot ween, kahdi
iļikatas muļichas lauki. Kur baronam iļi melni
meeļchi, waj kweeļchi auga, tur tagad iļhka labi-
biza, pilna leedoidu pehrkonu un uļchiu. Man
norekwileja tas pats Elnis wehrli, kad karojām
ar Bermona bandam-i ičobalideen wehļ naudas
neefmu dabujis. Tā jau newar kraht ičaidrā
deenas laikā. Un zik tee rupļi — uļ nebehdū!
Tikko peegreeļ pee klehtsduwim wesumus ar
maļieem. waj teenu, jau brehz — ahtrak, ahtrak,
ziti gaida! Waj tu guļet eļi atbraszis? Luhk,
ahtrumā no iwara grib nokraht. Nebuļhi pagree-
tees, jau noiwehrts, zik pateiks, ar to peetez.
Otreiļ pahrleezinatees jau netaus. Un waj tu
iini, ka wehļ tas pats, kas noiwehrts, teek ari
grahmatās eerakļiis? . . . Tu, luhk, Waiļi, iaki,
ka wiļi 15, waj 20 eeredai ištahdajuļchi. Es ne-
kad to neeimu redļeļis. Redļu tikai, ka ičraida
apkaht un irgajas, tāpat tās damas, kā wiħreeļchi.
Bet eji wehļak uļ kanzeļjas iħegļchianu, tad wiļi
ištāpas ween uļ teem diwaneem — kurich waid,
kurich ahidus kauj. Un ka tad ištāpas peļstahne
pee peļstahnes preekidneeka, a kā tad met, a
kā tad met! Kur to war nem!

W a i i s. Ja, nu pehz ta weikala noiħeg-
ļchianas ičodeen ar metām. Kluhdiñich, Skritulis,
Elnis — wiļi, wiļi palika guļam. Es weens pats
wehļ wareju ratos eekahpt un groļchus iaturet . . .
Eedier, teewas tehwl! Waiļis lej wiļieem, kas pee galda.)

J i g a k u n d i e (noķaitutees ehđ. Ne
dier eeleēā iķeera, ne ar runā.)

J a u i r a. Wai, tantin, kas tur wiļš ne-
noteek! Un ja gadas jaunkundieļi peebraukt,
kahdu komplimentu tad nedliŗdi. Beidlot pat pee
wahgeem nahk ar pudelem.

J i g i s. Un rewilija te wehļ nekad naw
bijuļi?

B u t u l s. Rewilija? Kahda ičneem re-
wilija? Rigas onkuli te iawos kruļtdehļus iāliku-
ļchi, paļchi iļbrauz uļ rewilija. Paluhko tu pee
iāhdeem ar iūhdiību peekļuwis. Waj wiñi paga-
ļtam palihkos, kad tee eeradiļees, kad ar iūhdiibam
war greeļtees; waj iļwaligi aprunatees ar iaudim?
Eebrauz, peeprōļa grahmatas, un tās jau, protams,
kahrtibā, jo ko tad tee 15 — 20 tehwiñi te zļu

dara, kā rakļa? . . un brauz tohtak, eemetuļchi
labu zeta kahju.

J i g i s (domigs). Āk, tā gan te pa juħu
puļ eet . . . Un mehš pa Rigu preezajamees
par iūwereno iatwiju, apbriħnojām briħwibas iizih-
ništājus, gudros diplomatus, kas iķkaro waiļiļ aħr-
walitu iļmpatiļas. Mehš iļdojam mahkonos.

J i g a k u n d i e. Nu es netizu wiš,
ka mana iwaina iřogulis jau tas pareiļakais no
pareiļieem. Kahda pati tauta, tahdi wiņas eeredai.
Un tauta, luhk, gatawa iļmantot iawā labā wiņas
ičdās eeredau nodewibas. Nu, iakat, Waiļi, ar
kahdām azim juħš warat iawas iļhgawas iēļā
raudliļtees, tahdā zelā nopelnijuļchi 25,000 rubļus?
Waj tā juħš gribat kluht wiņas miħleštibas zeenigs?

J a u i r a (noiwihkiti) Waiļi, tu tās malkas
gan labak nehem.

B u t u l s. Iai nu talab malkas nehem!
Neħems Waiļis, zits paħems. Es nu lehtas mal-
kas neħemtu, kad pats melchlinis peedahwā. Tad
ta buhtu gudriba, iāimejas.

J i g a k u n d i e (noķaitutees atkal zeelch
kluwi).

J a u i r a. Ne, Waiļi, neħem wiš. Ta
grehka malka.

W a i i s. Un 25,000, ko es iāmakļaju?
Es beļ leezineeķeem eedewu.

J a u i r a. Āk tā? Tad nu gan wairs
neka newar darit. Tik uļ preekidū, Waiļi, nekad
wairs nepehrz lagtas mantas.

W a i i s. Iahļ, aptolos. Sche dier. Iģa
kundie, nu neduļmojatees, luħdiu. Nu ar mani
— nahkamo jauno radu, luħdiu!

J i g a k u n d i e (neatbild).

W a i i s. Juhš mani nizinat! Es to
redļu — ja! (Eedier trihs gliħies no weetas).

B u t u l e e n e. Waj nu prahts!

J i g i s (imeķķe papirohu un iħihn).

W a i i s. Ja, juħš wiļi mani nizinat.
Es to redļu. (Eemet atkal trihs).

J a u i r a. Tak nu tu beļ prahta eļi,
Waiļi! Ko tu dier? Jau tā tikko uļ kahjam tu-
reļees. Kā tu uļ mahjam aliħraukķi?

W a i i s. Tu mani pawadiļi.

J a u i r a. Es nu gan tewiš tahda wairs
nepawadiļchi. Brauz ween mahjās un atpakal
tad ar wairs nerahdees.

B u t u l e e n e. Kad jau naw, naw no
tewis zilweka.

B u t u l s. Brauz, inot, un iģulees reiļ
par wiļām reiļem.

W a i i s (ičtur tur noiħehreļis giħmi ar ehdee-
nu, iāhķ ičħrukitet. Te kahds atkal peebrauz, bet tikko ma-
nami. Ar iħmagu gaitu, eļidams weļas iļtābā Waiļa tehws,
iāduļmōts kā nelabais).

(Turpmat wehļ.)

«IRA»

Ratrs „Ira“ papirois apgahdatā
ar ģģienišķu wati „Sana“.
A./E. „Laferme“